

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1925

ΔΡΙΘ. 44-45

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΠΟ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1925 Ν. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

(Άνεπίσημος κωδικοποίησης)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Ἄρθρον 1.

Ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέλος οὖσα τῆς μιᾶς ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, συνίσταται μὲν ἐκ πάντων τῶν Ὀρθόδοξον κατοίκων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, διοικεῖται δὲ παρὰ τῶν κανονικῶν αὐτῆς Ἀρχιερέων, τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως ὡς ἅπασαι αἱ λοιπαὶ Ὀρθόδοξοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι τοὺς Ἱεροὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνδικούς Κανόνας καὶ τὰς Ἱερὰς Παράδοσεις.

Ἄρθρον 2.

Ἀνωτάτη ἐν τῷ Κράτει Ἐκκλησιαστικῆ Ἀρχὴ εἶναι ἡ Σύνοδος τῶν ἐχόντων Ἐπισκοπὰς Ἀρχιερέων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, φέρουσα τὸ ὄνομα «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος» προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνέρχεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Κράτους καὶ ἐν τῷ Συνδικῷ μεγάρῳ ἢ καὶ ἐν ἱερῷ Ναῷ, τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου αὐτοδικαίως, ἐκτάκτως δὲ ὅσκις παρίσταται ἀνάγκη συγκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν παρεχομένην διὰ Διατάγματος, βεβαιωμένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ διάρκεια τῶν τακτικῶν Συνελεύσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι μηνιαία, τῶν δὲ ἐκτάκτων ὁρίζεται ἐν τῷ σχετικῷ Διατάγματι.

Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὃν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἕχων τὰ πρᾶξιμα τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν εἶναι παρόντες πλείονες τοῦ ἡμίσεος ἀριθμοῦ τῶν ἐχόντων Ἐπισκοπὰς Ἀρχιερέων.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν Ἀρχιερέων, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁρίζεται ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, ἐὰν δὲ κατὰ ταύτην ἐπέλθῃ ἰσοψηφία, ἰσχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Πᾶς ἀδικαιολογήτως μὴ προσερχόμενος εἰς τὰς συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας ἐπιφυλασσομένου διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς δόλῳ μὴ προσελεύσεως τοῦ ἄρθρου 487 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, καθορισθήσονται εἰδικώτερον τὰ τῶν Συνόδων τῆς Ἱεραρχίας, ὡς καὶ τὰ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος, ἀναστέλλεται ἡ συνέλευσις τῆς Ἱεραρχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἄρθρον 5.

Καθίσταται Διαρκὴς Ἱερ. Σύνοδος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἐκπροσωπεῖ τὴν ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν ἥτοι τὴν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, πλὴν: α') τῆς περιπτώσεως ἀσκήσεως τῆς ὑπάτης δικαστικῆς ἐξουσίας ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν παραβάσεων τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων τῆς Διαρκούς Συνόδου, δι' ἣν ἀρμοδία εἶναι ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἥτις ἀσκεῖ τὴν ἐξουσίαν ταύτην κατὰ τὰ περαιτέρω ὁριζόμενα, καὶ β') πάσης ἄλλης περιπτώσεως ὁρισθησομένης διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος ἐκδοθησομένου Διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερ. Σύνοδος σύγκεται ἐξ ἐπτὰ μελῶν ἰσοψηφῶν, ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐχόντων Ἐπισκοπὰς, ὃν εἰς Πρόεδρος καὶ ἐξ Συνέδρου. Καὶ

Πρόεδρος μὲν εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, οἱ δὲ Σύνοδοι καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν τάξιν τῶν προαβέλων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, διατηρουμένης ἐνὶ ἐκάστῳ εἰς τὰς συνεδριάσεις καὶ τῆς τάξεως τοῦ ἰδίου βαθμοῦ.

Ἡ Διαρκὴς Σύνοδος εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἂν εἶναι παρόντες τέσσαρες Σύνοδοι, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

Ὅταν λαμβάνη ἀποφάσεις ὡς Δικαστήριον, ἀπαρτεῖται νὰ παρίστανται ὅλα τὰ μέλη τῆς Συνόδου.

Ἡ συνοδική περίοδος ἀρχεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους. ¹

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας.

^{Ἄρθρον 7.}

Παρὰ τῇ Διαρκεῖ Ἱερῶν Συνόδῳ διορίζεται διὰ Διατάγματος Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ βαθμῶν καὶ μισθῶ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅστις ἔχει τὸ καθήκον νὰ παρευρίσκειται ἄνευ ψήφου εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς Συνεδριάσεις τῆς Διαρκούς Ἱερῶν Συνόδου καὶ νὰ προσυπογράφηται εἰς ὅλα τὰ πρωτότυπα τῶν παρὰ τῇ Συνόδῳ ἐκδιδομένων ἀποφάσεων καὶ πράξεων, πᾶσα ὁμῶς πρᾶξις ἢ ἀπόφασις τῆς Συνόδου εἶναι ἔγκυρος καὶ ἐν ἀρνήσει προσυπογραφῆς τοῦ Ἐπιτρόπου, ἐφ' ὅσον βεβαιουῖται, ὅτι οὗτος παρέστη κατὰ τὴν συνεδρίαν.

Ἐπὶ ζητημάτων πίστεως καὶ λατρείας ἢ πρᾶξις εἶναι ἔγκυρος καὶ ἂν ἔτι κληθεῖς ὁ Ἐπίτροπος δὲν παρέστη. Τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας μὴ ὑπάρχοντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Τμηματάρχῃ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τοῦτον δὲ ὁ Καθηγητὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Ἀθηνῆσι Πανεπιστημίου. Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Ἐπίτροπον λαμβάνει δι' ἐκάστην συνεδρίαν εἴκοσι δραχ. μεταλλικὰς ὡς ἀποζημίωσιν. Ὁ μισθὸς καὶ τὸ ἐπιμισθίον τοῦ Ἐπιτρόπου καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Ὁ παρὰ τῇ Διαρκεῖ Ἱερῶν Συνόδῳ Ἐπίτροπος εἶναι τοιοῦτος καὶ παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς Ἱεροχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γραφεῖον τῆς Διαρκούς Ἱερῶν Συνόδου.

^{Ἄρθρον 8}

Παρὰ τῇ Διαρκεῖ Ἱερῶν Συνόδῳ διορίζονται δύο Γραμματεῖς, εἰς πρῶτος καὶ εἰς δεύτερος, εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ εἰς Γραφεῖον, κληρικοὶ πτυχιούχοι τῆς

1. Τὴν μεταβατικὴν διάταξιν τῆς παραγραφῆς ταύτης περὶ τῶν πρώτων Συνοδικῶν τῆς νῦν ἀρξαμένης περιόδου τῆς Συνόδου, μέλλουσαν ν' ἀναδημοσιευθῇ ἐν τῇ «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως» θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας».

Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθηνῆσι Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ εἰς Κλητῆρ.

Οἱ Γραμματεῖς, ὁ Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ Γραφεῖον διορίζονται οἱ μὲν πρῶτοι διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερῶν Συνόδου, ὁ δὲ Γραφεὺς ἐπὶ τῇ αὐτῇ προτάσει, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσεως. Ὁ Κλητὴρ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερῶν Συνόδου. Οἱ εἰρημένοι παύονται καθ' ὃν τρόπον καὶ διορίζονται. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου, δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται ἔκτακτοι γραφεῖς, ἀποφάσει τῆς Ἱερῶν Συνόδου, κανονιζούσης καὶ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν. Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες δὲν ὑπάγονται ὡς πρὸς τὰ προσόντα εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

^{Ἄρθρον 9}

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου. Ὁ πρῶτος γραμματεὺς διευθύνει τὸ Γραφεῖον αὐτῆς ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν αὐτῆς, παρίσταται κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱερῶν Συνόδου, παρέχει τὰς ζητούμενας πληροφορίας, συντάσσει τὰ τε πρακτικὰ καὶ πάντα τὰ ἔγγραφα καὶ προσυπογράφει αὐτὰ.

Ὁ δεύτερος Γραμματεὺς παρίσταται κατὰ τὰς Συνεδριάσεις τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀναπληροῖ τὸν πρῶτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

^{Ἄρθρον 10}

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἱερῶν Συνόδου μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου μὲ τοὺς ἀντιστοίχους μισθοὺς τῶν βαθμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος Γραμματεὺς φέρει βαθμὸν Τμηματάρχου Α'. τάξεως, ὁ δεύτερος Γραμματεὺς Τμηματάρχου Β'. τάξεως, ὁ Ἀρχιεπισκοπὴν Γραμματεὺς Β'. τάξεως, ὁ Γραφεὺς γραφεὺς Α'. τάξεως, καὶ ὁ Κλητὴρ, κλητῆρος Α'. τάξεως. Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὑπόκεινται εἰς πάσας τὰς προσαυξήσεις τῶν ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Καθήκοντα τῆς Διαρκούς Ἱερῶν Συνόδου.

^{Ἄρθρον 11}

Ἡ Διαρκὴς Ἱερῶν Συνόδος ἐκδίδει διατάξεις ἀναφερομένης εἰς ἅπασαν τὴν ἀυτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ζητημάτων τῆς πίστεως, τῆς λατρείας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας, τῆς διοργανώσεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους. Εἰδικώτερον δὲ διατηρεῖ τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινω-

γίαν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν αὐτοκρατῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν τὴν θείαν λατρείαν ἀφορώντων. Ἄσκει ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν Ἀρχιερέων, τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. Καθορίζει τὰ ζητήματα τῶν πρὸς τὰς ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας σχέσεων, τηρουμένων πάντοτε τῶν δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὰς σχέσεις καὶ τὴν ἀντιπροσώπευσιν αὐτῆς παρὰ ταῖς ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας. Ἰδρύει Ἐκκλησιαστικὰς Σχολὰς, καθορίζει τὰ Προγράμματα αὐτῶν καὶ ἐπιβλέπει αὐτὰς διὰ τοῦ οἴκειου Ἱεράρχου. Ὑπὸ τὴν προτέραν ἔγκρισιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερ. Συνόδου πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται πάντα τὰ ἐν τοῖς Δημοτικοῖς καὶ τοῖς Σχολείοις τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως διδακτικὰ διὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν βιβλία.

Ἡ Διαρ. Ἱερ. Σύνοδος ἐπαγορνει περὶ τὴν Ἐκπαίδευσιν, τὴν μόρφωσιν, τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν καὶ περὶ τῆς μὴ μετοχῆς αὐτῶν εἰς πράγματα πολιτικά.

Ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος ἐπαγορνει περὶ τὸν κατὰ τὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν βίον τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, ἐπιδιώκουσα τοῦτο διὰ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου, θρησκευτικῶν διδαγμάτων, ἐκδόσεων ἠθικοθρησκευτικῶν βιβλίων, περιοδικῶν καὶ διὰ παραινεντικῶν γραμμάτων καὶ διὰ παντὸς ἄλλου καταλλήλου τρόπου.

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος ἐκδίδει ἐπίσημον Δελτίον, ἐν ᾧ δημοσιεύονται πράξεις, ἀποφάσεις καὶ ἐγκύκλιοι αὐτῆς, δαπάνη τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου, καὶ ἐκ ποσοστοῦ 1% ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπ' αὐτοῦ μισθοδοτουμένων, δικαιουμένων νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν τὸ Δελτίον, καὶ ἐξ ἐτησίων συνδρομῶν. Τὸ Δελτίον τοῦτο διευθύνεται ὡς πρὸς ἕκαστον ὁρίζει ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος.

Ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος καταρτίζει τὰ Προγράμματα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν καὶ ἔξασκαί τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐποπτείαν διὰ τοῦ οἴκειου Ἱεράρχου.

Ἄρθρον 12

Ὅσακις ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος ἢ ὁ κατὰ τόπου Ἐπίσκοπος ἤθελε μίθει θετικῶς ὅτι ἐπιχειρεῖ τις νὰ διαταρᾷ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος δι' ἑτεροδιδασκαλίαν ἢ διδαχῆς, προφορικῶς ἢ γραπτῶς, διὰ προσηλυτισμοῦ ἢ ἄλλως πῶς, ζητεῖ τὴν παύσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐκδίδει παραινεντικά γραμματα πρὸς τὸν λαόν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων διδαχῶν προσγινομένης θρησκευτικῆς βλάβης. Περὶ παντὸς δ' ἔλεγχόμενου,

μετὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐνόρκων ἀνακρίσεων, ὡς αἰρετικοῦ ἀποφασίζει καὶ ἐνεργεῖ τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων τοῦ Κράτους ὁριζόμενα.

Ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος ἐπαγορνει ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν εἰς χρῆσιν τοῦ Κλήρου καὶ τῆς νεολαίας εἴτε ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, εἴτε ἐν Ἑλλάδι δημοσιευομένων βιβλίων, φυλλαδίων, πινάκων καὶ ἄλλων ἐντύπων πραγματευομένων ἀντικείμενα θρησκευτικά.

Ὅσακις ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος ἢ ὁ κατὰ τόπους Ἐπίσκοπος ἤθελε παρατηρήσει, ὅτι ἐντυπα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφιῳ περιέχουσι τι ἀντικείμενον εἰς τὰ θεία Λόγματα, τὰ ἱερὰ Μυστήρια καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας, τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς Παραδόσεις, τὰς ἱερὰς τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἀνευλαβεῖς ἐκφράσεις κατὰ τῆς Θρησκείας καὶ τῶν Λειτουργῶν αὐτῆς, ζητεῖ τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν Ἀρχῶν πρὸς ἐνέργειαν τῶν κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους ὁριζομένων.

Ἀνάλογα ἰσχύουσι καὶ περὶ παντὸς θεατρικοῦ ἢ κινηματογραφικοῦ ἔργου προσβάλλοντος διὰ χλευασμῶν ἢ συμβολικῶν παραστάσεων τὰ δόγματα καὶ τὰς διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἢ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς ἢ τὸ ἱερατικὸν αὐτῶν σχῆμα ἢ ἀπάγοντος εἰς τὰ δημόσια ἠθῆ.

Καθ' ἀπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος, ἢ ὁ κατὰ τόπους Ἱεράρχης ἐκδίδει παραινεντικά γραμματα πρὸς τὸν λαόν, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων θρησκευτικῆς βλάβης.

Ἄρθρον 13

Ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος πρὸς πάσας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους ἀλληλογραφεῖ ἀπ' εὐθείας, πρὸς πάσας δὲ τὰς ἐκτὸς τοῦ Κράτους Ἐκκλησίας καὶ Ἀρχὰς διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρον 14.

Προσωπικὸς ἀφορισμὸς ἐκδιδόμενος ὑπὸ τῆς Ἱερῆς Συνόδου ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ αἰρετικοῦ, μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, παρεχομένην δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 15

Πᾶς κληρικὸς ἔχων παράπονον κατὰ τοῦ οἴκειου Ἐπισκόπου, δύναται νὰ ἀπυθύνηται δι' ἀναφορὰς του πρὸς τὴν Δ. Ἱερὰν Σύνοδον. Ἡ ἀναφορὰ ἐπιδίδεται τῷ οἴκειῳ Ἐπισκόπῳ ἐπὶ ἀποδείξει, οὗτος δὲ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ ταύτην τῇ Δ. Ἱερ. Συνόδῳ, μετὰ τῆς σχετικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως. Ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰ ἀποστελλόμενα ἔγγραφα, εἰάν μὲν τὰ κατὰ τοῦ

Ἐπισκόπου καταγγελλόμενα κρίνη ἀληθῆ καὶ βίασι-
μα, ἐπεργεῖ τὰ νόμιμα, ἄλλως διατάσσει τὴν κατὰ τοῦ
καταγγέλλοντος κληρικοῦ ἐνέργειαν τῶν δεόντων.
Ἐπίσκοπος μὴ ὑποβαλὼν ἐπιδοθεῖσαν αὐτῷ ἀναφο-
ρὰν ἐμπροθέσμως πρὸς τὴν Δ. Ἱερὰν Σύνοδον, τι-
μωρεῖται καὶ παραβάσει καθήκοντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Περὶ Ἀρχιεπισκοπῆς, Μητροπόλεων
καὶ Ἀρχιερέων.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει
μίαν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ 32 Μητροπόλεις, ὡς ἐξῆς :

- 1] Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας.
- 2] Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας μὲ ἔδραν
τὸ Μεσολόγγιον.
- 3] » Ἀργολίδος μὲ ἔδραν τὸ Ναύπλιον.
- 4] » Ἄρτης μὲ ἔδραν τὴν Ἄρταν.
- 5] » Γόρτυνος Μεγαλοπόλεως μὲ ἔδραν
τὴν Δημητσάναν.
- 6] » Γυθείου καὶ Οἰτύλου μὲ ἔδραν τὸ
Γύθειον.
- 7] » Δημητριάδος μὲ ἔδραν τὸν Βόλον.
- 8] » Ζακύνθου μὲ ἔδραν τὴν Ζάκυνθον.
- 9] » Ἥλιδος μὲ ἔδραν τὸν Πύργον.
- 10] » Θηβῶν καὶ Λεβαδείας μὲ ἔδραν τὴν
Λεβαδίαν.
- 11] » Θήρας μὲ ἔδραν τὴν Θήραν
- 12] » Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας μὲ
ἔδραν θερωνὴν τὰ Καλαβρυτὰ καὶ
χειμερινὴν τὸ Αἶγιον.
- 13] » Καρυστίας μὲ ἔδραν τὴν Κύμην.
- 14] » Κερκύρας καὶ Παξῶν μὲ ἔδραν τὴν
Κέρκυραν.
- 15] » Κεφαλληνίας μὲ ἔδραν τὸ Ἀργο-
στόλιον.
- 16] » Κορινθίας μὲ ἔδραν τὴν Κόρινθον.
- 17] » Κυθήρων μὲ ἔδραν τὰ Κύθηρα.
- 18] » Λαρίσης μὲ ἔδραν τὴν Λάρισαν.
- 19] » Λευκάδος καὶ Ἰθάκης μὲ ἔδραν τὴν
Λευκάδα.
- 20] » Μαντινείας καὶ Κυνουρίας μὲ ἔδραν
τὴν Τρίπολιν.
- 21] » Μεσσηνίας μὲ ἔδραν τὰς Καλάμας.
- 22] » Μογεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος μὲ
ἔδραν τὴν Σπάρτην.
- 23] » Ναυπακτίας καὶ Εὐβοτανίας μὲ
ἔδραν τὴν Ναύπακτον.
- 24] » Παροναξίας μὲ ἔδραν τὴν Νάξον.
- 25] » Πατρῶν μὲ ἔδραν τὰς Πάτρας.
- 26] » Σάφου, Τήνου, Ἄνδρου καὶ Κέας

μὲ ἔδραν τὴν Ἐφοῦπολιν.

- 27] Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν μὲ ἔδραν τὰ
Τρίκκαλα.
- 28] » Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας μὲ ἔδραν
τὴν Κυκαρισίαν.
- 29] » Ὑδρας καὶ Σπετσῶν μὲ ἔδραν τὴν
Ὑδραν.
- 30] » Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος μὲ
ἔδραν τὴν Καρδίτσαν.
- 31] » Φθιώτιδος μὲ ἔδραν τὴν Λαμίαν.
- 32] » Φωκίδος μὲ ἔδραν τὴν Ἄμφισσαν.
- 33] » Χαλκίδος μὲ ἔδραν τὴν Χαλκίδα.

Ἐκάστη τῶν Μητροπόλεων τούτων ἔχει ὡς ὕψια
τὰ σημερινὰ κατὰ διαφόρους Νόμους καθωρισμένα
τοιαῦτα.

Ἄρθρον 17.

Διὰ τὴν μετάθεσιν λόγῳ προαγωγῆς, αἱ Μητροπό-
λεις διακρίνονται εἰς Μητροπόλεις ἐχούσας τὴν ἔδραν
τῶν ἐν πρωτεύουσῃ Ἐπαρχίας καὶ εἰς τοιαύτας ἐχού-
σας τὴν ἔδραν τῶν ἐν πρωτεύουσῃ Νομῶν.

Ἄρθρον 18

Πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλά-
δος τιλοφοροῦνται Μητροπολίται, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς
Ἀθηνῶν προσαγορεύεται Μακρυρωτάτος Ἀρχιεπίσκο-
πος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν μνημονεύει πάσης
ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, οἱ δὲ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς τῆς
Ἱερᾶ Συνόδου.

Ἄρθρον 19

Μετάθεσις Ἀρχιερέως ἐπιτρέπεται μετὰ γνωμοδό-
τησιν τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
διὰ Π. Διατάγματος.

α.) λόγῳ προαγωγῆς εἰς κενὴν θέσιν.

β.) ἀμοιβαίως τῇ αἰτήσῃ του.

γ.) τῇ αἰτήσῃ τοῦ Μητροπολίτου εἰς κενὴν θέσιν.

δ.) μετὰ προηγουμένην ἔνορκον ἀνάκρισιν, παραγ-
γελλομένην ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου, εἴτε εἰς κενὴν
θέσιν, εἴτε εἰς Μητρόπολιν, ἧς ὁ Μητροπολίτης ἐξή-
τησε μετάθεσιν.

Μετάθεσις Ἀρχιερέως κατόπιν ἐνόρκων ἀνακρί-
σεων γίνεται ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ πλειο-
ψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτῆς, μετ' ἀπό-
φασιν τοῦ ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου,
ἐκδιδομένην κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὀριζόμενα
καὶ ὑποκειμένην εἰς πάντα τὰ ἔνδιστα μέσα.

Ἄρθρον 20

Ἀρχιερεὺς διὰ χρόνιαν νόσον ἢ γῆρας, μὴ δυνά-
μενος νὰ ἐκτελεῖ τὰ ποιμαγτικὰ αὐτοῦ καθήκοντα,

δικαιούται να υποβάλη τῇ Δ. Ἱερ. Συνόδῳ ἔγγραφον κανονικὴν παραίτησιν, ἐφ' ἧς ἀποφαίνεται ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος.

Ἄλλὰ δύναται αὕτη καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς διὰ νόσον ἢ γῆρας διαζοῦς ἀνικανότητος Ἀρχιερέως τινός, μετὰ προτέρων ἐνορκον πιστοποιήσιν δύο ἱατρῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν Ἱεροδικαίων. Τοὺς ἱατροὺς τούτους διορίζει ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος.

Ἐὰν οἱ ἱατροὶ ἀποφανθῶσι περὶ τῆς διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους διαζοῦς ἀνικανότητος τοῦ Ἀρχιερέως, παρατείνεται οὗτος, λαμβάνων ἰσοβίως περίθαλψιν ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ἴσην πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων. Τὴν αὐτὴν περίθαλψιν λαμβάνουσι καὶ πάντες οἱ ὅπωςδήποτε ἀποχωροῦντες Ἀρχιερεῖς. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν ἱατρῶν, θεωροῦνται οὗτοι ἀποφανθέντες ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ Μητροπολίτου.

Οἱ ἐντὸς μηνός, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1925 Διατάγματος, οἰκειοθελῶς ἀποχωροῦντες Ἀρχιερεῖς τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας λαμβάνουσιν ἐφ' ὅρου ζωῆς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἱεραρχῶν ἂν ὑπερέβησαν τὸ 65 ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ ἂν ὑπερέβησαν τὸ 60 ἔτος καὶ ἔχωσιν ὑπηρεσίαν Ἀρχιερέως ὑπὲρ τὰ 15 ἔτη ἢ ἂν περιῆλθον εἰς σωματικὴν ἢ πνευματικὴν ἀνικανότητα, λόγῳ νόσου ἢ γῆρατος, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ποιμαντορικῶν των καθηκόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Πλήρωσις Ἀρχιερατικῶν Θρόνων

*Ἀρθρον 21.

Ἐκάστη Ἐπισκοπὴ ἔχει ἴδιον Ἐπίσκοπον. Ὅσακις ἐπέλθῃ ἀνάγκη νὰ χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος, ψηφίζονται ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου τρεῖς ἐκ τῶν κληρικῶν, πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν ἐχόντων ὀρθῶς καὶ ὑγιῶς περὶ τὴν πίστιν καὶ διακεκοιμένων ἐπὶ συνέσει καὶ βίῳ ἀνεπιλήπτῳ καὶ παιδείᾳ Ἐκκλησιαστικῇ.

Τῶν οὕτω ψηφισθέντων τριῶν τὰ ὀνόματα υποβάλλονται ὑπὸ τῆς Διαρ. Ἱ. Συνόδου εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας φέρει τὴν ἐγκρισίν του ἐπὶ τὸν ἓνα ἐξ αὐτῶν.

Ἡ ἐγκρισὶς τοῦ Προέδρου ἀνακοινοῦται εἰς τὴν Δ. Ἱερ. Σύνοδον καὶ παρ' αὐτῆς τελοῦνται τότε ἐπὶ τὸν ἐκλεχθέντα τὰ νενομισμένα Ἐκκλησιαστικῶς κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Πέμπεται ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου τὸ μήνυμα πρὸς τὸν ἐκλεχθέντα, καὶ οὗτος δίδει ἐνώπιον αὐτῆς τὴν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς Ἐπισκοπῆς, ἐν ἣ χειροτο-

νηθήσεται Ἐπίσκοπος, διαβεβαίωσιν αὐτοῦ ἔχουσαν οὕτως.

«Ἐπειδὴ διὰ τῆς ψήφου τῶν θεόθεν ὀδηγηθέντων ἁγίων Ἀρχιερέων τῶν συγκατοῦντων τὴν Δ. Ἱερ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐψηφίσθη ὁ ἐλάχιστος ἐγώ, ὡς ἄξιος τοῦ ὑψηλοῦ καὶ θείου λειτουργήματος τῆς Ἀρχιερωσύνης, ὅπως ἐγκατασταθῶ Μητροπολίτης (Ἀρχιεπίσκοπος ἢ Ἐπίσκοπος) τῆς ἀγιοτάτης Μητροπόλεως (Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ Ἐπισκοπῆς, ... καὶ ἔσυχον τῆς τοῦ Ὑψηλοτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἐγκρίσεως, κείνομαι τῷ θεῷ βουλεύματι, καὶ δέχομαι τὴν ποιμαντορίαν τῆς Μητροπόλεως (Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ Ἐπισκοπῆς) ταύτης, διαβεβαίων διατηρῆσαι ἀκραιφνῶς τὰ ἱερὰ καθήκοντα τῆς ἡς ἀναδέχομαι Ἱεραρχίας, καὶ ποιμᾶναι θεοφιλῶς τὸ λογικὸν ποίμνιον τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰς νομὰς σωτηρίου τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος, καὶ διαμεῖναι ἀκατάγνωστος διὰ τῆς θείας χάριτος εἰς πάντα τὰ Ἀρχιερατικὰ καθήκοντα».

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τοῦ ὑποψηφίου ἐγγεγραμμένη ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῶν ὑπομνημάτων, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἴδιου. Ἐπομένως προχειρίζεται κατὰ τὰς κανονικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις Ἐπίσκοπος τῆς ἧς ἔλαχεν ἐπισκοπῆς, μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν διακυροῦται καὶ διὰ Διατάγματος, ὅπως ἀναγνωρίζεται τοιοῦτος παρὰ τῶν ἐν τῷ Κράτει ἀρχῶν. Πρὶν ἢ ἀναλάβῃ δὲ τὰ ἀρχιερατικὰ του καθήκοντα, διαβεβαίωσι τὴν πίστιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ τῆς ἐξῆς προσφωνήσεως:

Κύριε Πρόεδρε !

«Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου, ὅτι ἀείποτε διατελῶν πιστὸς καὶ εὐπειθὴς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τῆς Δημοκρατίας, καταβαλῶ πᾶσαν σπουδὴν σὺν πάσει δυνάμει, ἵνα ἐκπληρῶ τῇ θείᾳ χάριτι πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ καθήκοντα τῆς πνευματικῆς ποιμαντορίας τοῦ κατὰ τὴν κληρωθεῖσάν μοι Ἐπισκοπῆν εὐσεβοῦς λαοῦ, καὶ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης αὐτὸν τὸν Ὑψιστον Θεόν, ὃς δόξῃ τῇ Ὑμτέρα Ὑψηλότητι ζωὴν πολυχρόνιον ἐν ἁγρᾷ υγείᾳ.»

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη ἔγγραφος καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτοῦ, τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

*Ἀρθρον 22

Ἐπίσκοπος κανονικῶς χειροτονηθεὶς δὲν ἀποβάλλεται τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, εἰμὴ ὅταν οἰκειοθελῶς παρατηρήῃ ἢ ἐπὶ μόνῳ ἐγκλήματι ἐπάγοντι καθάρισιν.

*Άρθρον 23.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου καλουμένων καὶ ἑτέρων ἕξ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ πρεσβεία τῆς χειροτονίας τῶν ἐπὶ πενταετίαν διοικησάντων ἐπισκοπῆν, μὴ τελούντων δὲ ὑπὸ ἐκκλησιαστικῆν ποινήν.

Διὰ Διατάγ. καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς προτάσεως καὶ τὰ καθήκοντα ἐν γένει τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

*Άρθρον 24.

Τὴν διοίκησιν χηρεύοντος θρόνου ἀναθέτει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερ. Συνόδου ὡς Τοποτηρητῆ τῷ Πρωτοσυγγέλλῳ τῆς Μητροπόλεως ἢ τῷ ἱεροκήρυκι αὐτῆς, τοιούτων δὲ μὴ ὄντων ἄλλῳ κληρικῷ.

Ὁ τοποτηρητῆς ἀσκεῖ πάντα τὰ καθήκοντα τοῦ Μητροπολίτου πλὴν ἐκείνων τὰ ὁποῖα προϋποθέτουσιν ἱερατικὸν βαθμὸν Ἀρχιερωσύνης. Τὰ διαζύγια ἐκδίδει εἰς τῶν ὁμόρων Μητροπολιτῶν.

*Άρθρον 25.

Ἐκαστος Ἀρχιερεὺς, ὢν Ἐκκλησιαστικῆ Ἀρχὴ τῆς κληρωθείσης αὐτῷ ἐπισκοπῆς, ἀσκεῖ ἐν αὐτῇ τὰ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ὀριζόμενα καθήκοντα καὶ καθόλου τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους, διαγορευόμενα. Διατελῶν δὲ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱερ. Συνόδου, ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις καὶ διατάγας αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. Διὰ πᾶσαν παράβασιν ἢ ἀμέλειαν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, ὑπόκειται εἰς εὐθύνην καὶ δίδει λόγον ἐνώπιον τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου.

Κατὰ Σεπτέμβριον δὲ μῆνα ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ ποιμαντορικὰ αὐτοῦ καθήκοντα. Ἡ ἔκθεσις δὲ αὐτῆ ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Ἱερῶν Σύνοδον. Ἡ παράλειψις τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐκθέσεως ἀποτελεῖ παράβασιν καθήκοντος.

*Άρθρον 26.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ ποιμαντορικῇ αὐτοῦ ἐνεργείᾳ ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὸν Κλῆρον καὶ λαὸν καὶ τοὺς ἐν τῇ Μητροπόλει αὐτοῦ Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ Ἱερ. Μονὰς καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς ἀσκουμένους Μοναχοὺς, ἔχει καθήκοντα ἀνάλογα πρὸς τὰ τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου ἀσκούμενα.

*Άρθρον 27.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς Μητροπόλεως καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς τελεῖ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ καθήκοντα, ἰδίᾳ δὲ τὰ Ἱερὰ Μυστήρια καὶ κηρύττει τὸν θεῖον λόγον, καθιεροὶ τοὺς Ἱερ. Ναοὺς, ἐποπτεύει τῆς ἀκριβοῦς

ἐκτελέσεως πάσης ἱεροτελεστίας καὶ τῆς κατὰ τὰς τυπικὰς διατάξεις εὐκόσμου καὶ εὐσχήμου διεξαγωγῆς τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Μεριμνᾷ περὶ τῆς εὐπροποῦς διακοσμῆσεως τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἱερῶν Εἰκόνων, ὧν ἡ εἰσαγωγή καὶ τοποθέτησις ἀπαραιτήτως ἀπαιτεῖ τὴν προτέραν ἔγκρισιν αὐτοῦ, μεριμνᾷ ὡσαύτως περὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων καὶ περὶ πάντων ἐν γένει τῶν εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἀναγομένων, προτείνει Ἱδρυσιν, ἀνασύστασιν ἢ συγχώνευσιν Μονῆς τῷ Ὑπουργεῖῳ πρὸς ἔκδοσιν Διατάγματος, διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου

*Άρθρον 28.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ὀφείλει νὰ περιοδεύῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ Μητροπόλει ἅπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν αὐτοῦ καθήκοντων. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου εἰς Βοηθὸν Ἐπίσκοπον. Ἡ παράλειψις τῆς περιοδείας ἀποτελεῖ παράβασιν καθήκοντος.

*Άρθρον 29.

Ἐκαστος Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ διορίξῃ εἰς διάφορα μέρη τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ κατὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, ἐκ τῶν κληρικῶν Ἀρχιερατικὸς Ἐπιτρόπους, πρὸς ἔκδοσιν ἀδειῶν γάμων, δι' ὠρισμένην περιφέρειαν, δύναται δὲ νὰ ἀναθέσῃ αὐτοῖς ἐγγράφως καὶ καθήκοντα ἐποπτείας ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ.

*Άρθρον 30.

Οὐδεὶς τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἀρχιερέων δύναται νὰ διαμένῃ ἐν ἄλλῃ ἐπισκοπῇ ἄνευ προτέρας ἀδείας τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως. Πᾶς Ἀρχιερεὺς ἀπουσιάζων τῆς Ἐπισκοπῆς του ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο τῷ Προέδρῳ τῆς Ἱερ. Συνόδου. Ὁ Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ καθ' ἕκαστον ἔτος τῆς Ἐπαρχίας του ἐπὶ μῆνα, ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ παρεχομένη διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερῶν Συνόδου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἀδειῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1923 Νομ. Διατάγματος.

Ἡ ἔννοια τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου εἶναι, ὅτι ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.λ.κ. Ὑπουργοῦ οὐδεὶς τῶν ἐν τῷ κράτει Ἀρχιερέων δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ τῆς Ἐπισκοπῆς του δι' ὅσον δῆποτε χρονικὸν διάστημα.

*Άρθρον 31.

Ἀδεια ἀποδημίας ἐκτὸς τοῦ Κράτους δίδεται ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου ἐφοδιαζούσης διὰ συστηματι-

προσόντα γραμματεὺς ἢ καὶ ταύτου μὴ ὑπάρχοντος ὁ ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου διορισθῆσόμενος Τοποτηρητής, παραλαμβάνει τὸ γραφεῖον τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 39.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως βοηθεῖ τὸν Πρωτοσύγγελλον ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, διατελῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, ἐκτελεῖ δὲ καὶ καθήκοντα Γραμματέως παρὰ τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Δικαστηρίῳ. Οἱ γραφεῖς τῆς Μητροπόλεως διατελοῦντες ὑπὸ τὴν ἐπιταμίαν τοῦ Γραμματέως χρησιμεύουσιν ὡς Βοηθοὶ αὐτοῦ καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 40.

Ἄπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Μητροπόλεως μισθοδοτεῖται ἐκ τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου μετὰ τοὺς ἀντιστοιχοὺς μισθοὺς τῶν βαθμῶν αὐτῶν.

Καὶ ὁ μὲν Πρωτοσύγγελλος φέρει τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου β' τάξεως, ὁ δὲ Γραμματεὺς Ὑπουργικοῦ Γραμματέως β' τάξεως, ὁ δὲ Γραφεὺς Ὑπουργικοῦ Γραφεῖος β' τάξεως, ὁ δὲ κλητὴρ Ὑπουργικοῦ κλητῆρος β' τάξεως. Πάντων τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων ὁ μισθὸς ὑπόκειται εἰς ἀπάσας τὰς προσαυξήσεις τοῦ μισθοῦ τῶν ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων.

Ἄπαντες οὗτοι θεωροῦνται δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Τὰ ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ λοιπὰ δαπάναι τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων, κανονίζονται ἐκάστοτε ἀποφάσει τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου.

Ἄρθρον 41.

Πᾶς Ἀρχιερεὺς δικαιούται πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν νὰ χειροτονῇ ὑπεράριθμον διὰ πᾶν τῶν Ἱερ. Ναῶν τῆς Μητροπόλεως Διάκονον κεκτημένον τὰ κατὰ τὸν νόμον προσόντα ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Οὗτος δύναται νὰ χειροτονηθῇ εἰς ἐφημέριον ἐνορίας, ἔχων τὰ ἀνάλογα προσόντα, συμφώνως τῷ περὶ ἐνοριῶν Ν. Διατάγματι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρον 42.

Παρ' ἐκείνη Ἐπισκοπῇ καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτῆς ὑφίσταται Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, δικάζον προαιδέως τοὺς εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν ὑπεγομένους ἢ ἐν αὐτῇ διαμένοντας Κληρικοὺς καὶ μοναχοὺς διὰ τὰς ἐκκλησιαστικά αὐτῶν παραβάσεις.

Ἄρθρον 43.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ οὐκείου Ἀρχιερέως ὡς Προέδρου καὶ τεσσάρων ἱερέων τῆς Ἐπισκοπῆς, διοριζομένων καὶ παυομένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου, τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς παύσεως ἀναφερομένης τῇ Ἱερ. Συνόδῳ.

Δύναται ὅμως ὁ Ἀρχιερεὺς νὰ καταρτίξῃ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον καὶ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐκδίκασιν παραβάσεων, τὸ τοιοῦτον δὲ δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐξ αὐτοῦ, ὡς Προέδρου καὶ δύο μελῶν κληρικῶν προσκαλουμένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου, μετὰ τὴν ἐπιτομήν ἐν τοῖς προκαταοῖς τῆς δίτης.

Ἐἰς ἀμφοτέρω τὰς περιπτώσεις ἀποφασιστικὴν ψῆφον ἔχει ὁ Προέδρος, τῶν κληρικῶν μελῶν ἐχόντων μόνον συμβουλευτικὴν ψῆφον.

Τὸν Ἀρχιερεὺς ὡποσδήποτε κωλυόμενον ἀνακληροῦσι ὁ πρώτος τῇ τάξει ἐκ τῶν κληρικῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, προσκαλουμένου καὶ πέμπτου μέλους ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνακληρωματικῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, διοριζομένων ἢ παυομένων κατ' ὄν καὶ τὰ τακτικά μέλη τρόπον. Ἐὰν ἀπουσιάζουν ἐν ἡ περισσότερα τῶν τακτικῶν μελῶν, προσκαλοῦνται ἰσαριθμα ἀνακληρωματικά, ὥστε τὸ Δικαστήριον νὰ εἶναι πάντοτε πενταμελές. Αἱ ἀποφάσεις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λαμβάνονται διὰ πλειονοψηφίας. Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κωλυόμενον ἀνακληροῦσι εἰς τῶν βοηθῶν αὐτοῦ Ἐπισκόπων τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄρθρον 44.

Τὸ Δικαστήριον ἐπιβάλλει τὰς ἐξῆς ποινάς:

α') ἐπίπληξιν

β') ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, μετὰ ἢ ἄνευ στέρησεως τῶν ὑπὸ τῆς ἐφημερίας τοῦ καταδικαζομένου δικαιωμάτων, οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν τριῶν ἐτῶν.

γ') στέρησιν μισθοῦ μετὰ ἢ ἄνευ ἀργίας μέχρι τοῦ ὄν ἐτῶν.

δ') Ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος (ὄφρικίου).

ε') σωματικὸν περιορισμὸν μέχρι τριῶν ἐτῶν ἐντὸς διατηρουμένου Μοναστηρίου ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ τοὺς κληρικοὺς σωφρονιστηρίου, τοῖς Μογαχοῦς καὶ ἱερομονάχους.

Ἄρθρον 45.

Ἐὰν κληρικὸς ἐνοχοποιεῖται διὰ βυρὸν παράπτωμα, ἱκανὸν νὰ προκαλέσῃ σκάνδαλον, δύναται ὁ Ἐπίσκοπος νὰ ἀπαγορεύσῃ αὐτῷ πᾶσαν ἱεροπραξίαν μέχρις ἐκδικάσεως τῆς ἁπονομιῆς του, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τῶν δύο μηνῶν.

Ἄρθρον 46.

Ἀποφάσεις ἐπιβάλλουσιν ἐπίπληξιν, ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος ἢ ἀργίαν κωλυόμενα ἡμερῶν εἶναι ἀνέκκλητοι. Τὰς λοιπὰς δύναται ὁ καταδικασθεὶς νὰ ἐπιπέσῃ ἐν ὄψει τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου.

Ἄρθρον 47.

Ἐἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου ὑπέχονται α') ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπι-

σκοπικῶν Δικαστηρίων β.) πράξεις αἵτινες κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου συνεπάγονται ποινὰς ἀργίας ἢ σωματικὸν περιορισμὸν μείζονα τῶν τριῶν ἐτῶν ἢ καθαιρέσιν.

Ἄρθρον 48.

Ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος ὡς Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον ἐπιβάλλει τὰς ἐξῆς ποινὰς.

α.) ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετὰ ἢ ἄνευ στέρησεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐφημερίας δικαιωμάτων τοῦ κατηγορουμένου.

β.) στέρησιν τῶν ἀπὸ τῆς ἐφημερίας δικαιωμάτων μετὰ ἢ ἄνευ ἀργίας.

γ.) σωματικὸν περιορισμὸν Μοναχῶν καὶ Ἱερομονάχων.

δ.) ἀποβολὴν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος καὶ ε.) καθαιρέσιν.

Ἄρθρον 49.

Ἡ ἔφεσις ἐπιδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, ὑποχρεομένου νὰ ἀποστείλῃ αὐτὴν ἐντὸς μηνὸς εἰς τὴν Δ. Ἱερ. Σύνοδον, μεθ' ὅλου τοῦ φακέλλου τῆς Δικογραφίας καὶ τῶν ἰδίων ἐπὶ τῆς ἐφέσεως παρατηρήσεων.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς τῆς ἀργίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Πᾶσα ὑπόθεσις ἀναγομένη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου, συζητεῖται μὲν παρὰ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφασίζεται δὲ διὰ τῆς ψήφου τῶν πλεόντων.

Διὰ νὰ ἔχωσι κῆρος αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπαιτεῖται νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν μελῶν τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Σύεδροι, ἐὰν ποτε ὡς ἐκ τῆς Συνοδικῆς θέσεως τῶν περὶ τούτων εἰς παραβάσιν ἐκκλησιαστικοῦ τιμῶς θεσμοῦ, καθίστανται ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἢ Κυβερνήσεως συγκαλεῖ τοὺς κανονικοὺς Ἐπισκόπους τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀνάκρισιν, ἐξέλεγγιν καὶ τιμωρίαν τῆς παραβάσεως, κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας.

Ἐὰν δὲ ἡ παραβάσις εἴη περὶ καθήκοντα Συνοδικὰ σέβειν ἔχοντα καὶ πρὸς τὸ πολιτικὸν μέρος, τοῦτο ἐναπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄν κληρικὸς ἔχη παράτονον κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Ἐπισκόπου, ἀναφέρεται πρὸς τὴν Δ. Ἱερ. Σύνοδον, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφασίζει ὀριστικῶς κατ' ἀνεκκλητίως.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου, ὡς καὶ αἱ τῶν

Ἐπισκόπων, αἵτινες θέλουσιν ἐκδίδεσθαι ἠτιολογημένοι, μετὰ τῆς παραθέσεως καὶ τῶν Κανόνων, ἐφ' ὧν αὐταὶ στηρίζονται, ἐκτελοῦνται τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει.

1) Τοῦ Ὑπουργείου μὲν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων β'. γ'. δ'. καὶ ε'. ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων, τοῦ ἄρθρου 44, καὶ τῶν παραγράφων α'. β'. καὶ γ'. ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου τοῦ ἄρθρου 48, ὡσάκις αἱ ὀριζόμεναι ἐν αὐταῖς ποινὰι ἐπιβάλλονται ἐπὶ χρόνον οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 15 ἡμερῶν οὐδὲ μείζονα τῶν δύο μηνῶν.

2) Τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰς πάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

Αἱ μέχρι δὲ τῶν 15 ἡμερῶν ποινὰι ἐκτελοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Πολιτικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου γίνεται συμπράξει καὶ συνδρομῇ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡς πρὸς τὴν παράγραφ. ε'. ὁ καταδικασθεὶς εἰς καθαιρέσιν, ἐὰν ἐντὸς 10 ἡμερῶν δι' ἀναφορὰς του εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἐξαίτησται τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔχει δικαίωμα νὰ διατάξῃ εἰς τὴν Δ. Ἱερ. Σύνοδον τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς προσκαλουμένου κατ' αὐτὴν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπασι ἐκδοθησομένου καθορισθῆσονται τὰ περὶ Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀναθεωρητικοῦ, ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι περὶ τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας τούτων καὶ τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύει ὡς πρὸς τοῦτο αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν Νόμων Σ' καὶ ΣΑ' τοῦ 1852 μετὰ τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1922 γενομένων τροποποιήσεων.

Ἄρθρον 50.

Τὰς κατὰ τῶν Κληρικῶν ἀνακρίσεις ἐνεργεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτοπροσώπως ἢ ἀναθέτει αὐτὰς εἰς ἓνα τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ἄρθρον 51.

Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ διορίσῃ ὡς συνήγορον κληρικὸν εἴτε διὰ πληρεξουσίου ἐγγράφου εἴτε καὶ ἐπὶ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 52.

Κληρικὸς καθαιρεθεὶς καὶ ὑποχρεωθεὶς νὰ ἀποβῆ τὸ σχῆμα ἢ μοναχὸς καταδικασθεὶς εἰς ἀποβολὴν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, ἐὰν ἐξακριβωθῇ φέρον τὸ ἱερατικὸν σχῆμα, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου

Πλημμελειοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Π. Νόμου, περὶ ἀντιποικίσεως ἀξιωματος.

*Ἄρθρον 53.

Αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων Ἀρχιερέων ἐπὶ ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου ὑπάγονται εἰς τὴν, κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τῆς παρούσης ἀποφάσεως, Δ. Ἱερ. Σύνοδον.

Αἱ μεταπέμψεις Ἡγουμένων καὶ Συμβούλων, ὁ διορισμὸς Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐπὶ πενταετίαν, ἐλλείψει ἀριθμοῦ μοναχῶν πρὸς ἐκλογὴν, ἐνεργοῦνται μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως, ἀνακοινοῦνται δὲ τῇ Δ. Ἱερ. Συνόδῳ.

Χειροτονία, ἀποβίωσις ἱερέων, ἀποφάσεις κατὰ μοναχῶν, ἀνακοινοῦνται τῇ Δ. Ἱερ. Συνόδῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Περὶ γάμων.

*Ἄρθρον 54.

Ἡ ἱερολογία γάμου τελεῖται μετὰ προτέραν ἔγγραφον ἀδειαν τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου αὐτοῦ.

*Ἄρθρον 55.

Οἱ κατ' οἰκονομίαν ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἐπιτροπέμενοι γάμοι ἔκτου βαθμοῦ ἔξ αἵματος καὶ πέμπτου ἐκ διγενείας εἶναι ἔγκυροι ὡς καὶ πάντες οἱ μέχρι τοῦδε γενόμενοι τοιοῦτοτρόπως.

*Ἄρθρον 56.

Ὁ ἄνευ Ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελέσας γάμον ἱερέυς τιμωρεῖται διὰ ποινῶν κανονικῶν, καὶ διὰ φυλακίσεως ἔξ μηνῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους, καταγινωσκομένης ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου. Τὸ ἀδίκημα τοῦτο διώκεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως.

*Ἄρθρον 57.

Ἡ κεχωρισμένως ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ Μυστηρίου τοῦ γάμου ἱεροτελεσία τῆς μνηστείας ἀπαγορεύεται.

Ἡ κεχωρισμένως τοῦ γάμου ἱεροτελεθεῖσα μνηστεία κηρύσσεται πνευματικῶς ἄκυρος ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας πνευματικῆς Ἀρχῆς, ὁ δὲ τελέσας τὴν ἱερολογίαν ἱερέυς ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν ἀργίας ἐνὸς ἔτους μετὰ στέρσεως τοῦ ἡμίσεως τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, κολάζεται δὲ καὶ διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους, καταγινωσκομένης ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

*Ἄρθρον 58.

Ἐν ταῖς ἐν διασπορᾷ Ἑλληνικαῖς Κοινοτήσιν, ἐφ' ὅσον αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ αὐτῶν ἀρχαὶ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς Ἱερ. Συνόδου τῆς αὐτοκρατορικοῦ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν πρὸς τέλεσιν τοῦ γάμου ἀδειαν παρέχει ὁ οἰκεῖος Ἐπίσκοπος καὶ τοιοῦτον μὴ ὑπάρχοντος, ὁ κατὰ τὸν διορισμὸν ἐξουσιοδοτούμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἱερ. Συνόδου ἐφημέριος. Τοιαύτη

ἐξουσιοδότησις θεωρεῖται παρασχεθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱερ. Συνόδου καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆ ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπάρχοντας ἐν ταῖς ἐν διασπορᾷ Ὀρθοδόξοις ἔλλησι. Ἐκ ληθείας ἐφημερίους.

Ὁ λαβὼν τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐξουσιοδότησιν ἐφημέριος ὑποχρεοῦται κατ' ἐξαμηνίαν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Ἱερ. Σύνοδον πίνακα κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῆς ὁρισθησόμενον τύπον τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐξαμηνίαν ἐκδοθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀδειῶν γάμου ὡς καὶ τῶν τελεσθέντων γάμων.

*Ἄρθρον 59.

Τὰ κατὰ τοὺς γάμους, κατὰ μὲν τὸ πολιτικὸν μέρος ὑπάγονται εἰς πολιτικὰ Δικαστήρια, κατὰ δὲ τὸ πνευματικὸν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς.

*Ἄρθρον 60.

Ὅστις τῶν συνεζευγμένων ζητεῖ τὴν διάζευξιν ἢ τὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν, ὀφείλει νὰ ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν ἀρμοδίον Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος προσκαλεῖ καὶ τοὺς δύο συζύγους πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ καί, ἀφ' οὗ ἐντὸς τριῶν μηνῶν μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα δὲν δυνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ ἀμφοτέρους, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεως ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν διευθύνει πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆς περιφερείας. Τὸ δὲ δικαστήριον μόνον μετὰ τὴν προσαγωγήν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ τῆς πράξεως τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται αἰτήσιν τοῦ ἐπιδιώκοντος συζύγου καὶ διατάττει ἄνευ νέας ἀποπείρας ἐνώσεως τὰ παρὰ τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης ὀριζόμενα πρὸς προσαγωγήν τῆς ἀγωγῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, ὁ Ἐπίσκοπος δύναται, ἂν θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ δώσῃ ἔγγραφον ἀδειαν εἰς τὴν γυναῖκα νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιορισθεμένην ὑπὸ τῶν συζύγων ἢ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅταν οὗτοι διαφωνῶσι, μόνον δὲ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς τοιαύτης ἀδείας, τὰ Δικαστήρια κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων δύνανται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, νὰ διατάξωσι τὰ ἐν ἄρθρῳ 633 παραγράφῳ 3, 4 καὶ 5 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διπλασιαζόμενα προσωρινὰ μέτρα κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἀνωτέρω τμήμητος προθεσμία παρέλθῃ χωρὶς νὰ ἀποφανθῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ ἀρμοδίος Ἐπίσκοπος, τότε δύναται ὁ εἰς ἢ ὁ ἔτερος τῶν συζύγων νὰ ἀναφερθῇ πρὸς τὸ ἀρμοδίον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν αἴτησιν, ἀφ' οὗ πρότερον βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐν καιρῷ ἐπιδόσεως τῆς ἀναφορᾶς εἰς

τὸν Ἐπίσκοπον καὶ ἐνεργεῖ τὰ ἐν τῷ Πολιτικῷ Νόμῳ ὀριζόμενα.

Μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς δικαστικῆς περὶ λύσεως τοῦ γάμου ἀποφάσεως, καταστάσεως ἀμετακλήτου, ὁ Εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφα αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν, διὰ τὴν κηρῦξιν καὶ αὕτη τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 61.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, καθ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὄρια τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων, δικαιούται νὰ ἀξιῶσιν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Πολιτικῆς Ἀρχῆς. Καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἄπυσαι αἱ ἐν τῷ Κράτει Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ὁσάκις ἀποδειχθῆ ὅτι προσεβλήθησαν τὰ δικαιώματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς νὰ προστατεύωσιν αὐτὴν καὶ νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὴν κατ' αἰτήσιν τῆς.

Ἄρθρον 62.

Ἀρχιερεῖς, Πρεσβύτεροι, Διάκονοι ἢ Μοναχοί, ἔξωθεν ἐρχόμενοι ὀφείλουσιν νὰ προσκομίζουσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους συστατικά Γράμματα τῆς προϊσταμένης αὐτῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Ἐν τοῖς Γράμμασι τούτοις ἀναγράφεται ἡ αἰτία τῆς ἐλεύσεως, ὁ χρόνος τῆς διαμονῆς καὶ τὸ ἀκόλυτον ἢ μὴ τοῦ ἱεροπρακτεῖν. Οἱ μὴ προσκομίζοντες τοιαῦτα Γράμματα ἢ παρατείνοντες ἄνευ γνώμης καὶ ἀδείας τῆς κατὰ τόπον Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τὴν διαμονὴν αὐτῶν, παραγγέλλονται ὅπως ἀπέλθωσιν ἐκεῖθεν τάχιστα, ἀπειθοῦντες δὲ οἱ μὲν Ἀρχιερεῖς καταγγέλλονται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, οἱ δὲ λοιποὶ Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ ἀπομακρύνονται ἀποφάσει τοῦ οἰκείου τοῦ τόπου Ἐπισκόπου, ἐκτελουμένη διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν τόπον τῆς προσελεύσεώς των.

Ἄρθρον 63.

Ὡς πρὸς τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ὡς πρὸς τὰ τῶν ἀθεμίτων πράξεων τῶν παρὰ τῶν κοινῶν τοῦ τοῦ Κράτους Νόμων προβλεπομένων, οἱ Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ ὑπάγουσι εἰς τοὺς Πολιτικοὺς Νόμους καὶ τὰ λαϊκὰ Δικαστήρια, τῶν Ἀρχιερέων ἐχόντων ἐιδικὴν ὁμοιοκρίσιαν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Διὰ τὴν ἐν τῇ πρὸ τῶν λαϊκῶν Δικαστηρίων διαδικασίᾳ προφυλάκισιν τῶν Κληρικῶν ὀρίζονται ἰδιαίτερα φυλακὰ κηρωρισμένα τῶν ἄλλων, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

Αἱ δὲ κατὰ τῶν Κληρικῶν ἐπιβαλλόμεναι δι' ἀποφάσεων τῶν λαϊκῶν ποινικῶν Δικαστηρίων ποιναὶ αἱ περιορίζουσαι τὴν ἐλευθερίαν, ἐφ' ὅσον ἢ κατάδικη δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέ-

σεως, ἐκτίονται ἐν τῷ εἰδικῷ σφραγιστηρίῳ τῶν Κληρικῶν. Ἐπὶ ποινῆς περιοριζούσης τὴν ἐλευθερίαν κατὰ τοῦ μηνὸς δύναται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ προκειμένου περὶ ποινῆς Ἀρχιερέως, ἢ Ἱερ. Σύνοδος νὰ ὀρίσῃ καὶ ἄλλον τόπον ἐκτίσεως τῆς ποινῆς συνανοῦντος τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως.

Αἱ κατὰ τῶν κληρικῶν ἀποφάσεις ἀνακοινοῦνται ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

Ἄρθρον 64.

Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῆ τὴν μαρτυρίαν του, ἀλλ' οἱ ἀρχιερεῖς ὀρίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, ἢ δὲ μαρτυρία των, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐκτὸς ὅταν πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, ὅτε προσκαλοῦνται καὶ ἐξετάζονται, ἄνευ ὅμως ἀντιπαραστάσεως πρὸς τοὺς ἄλλους μάρτυρας ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἅμα ἐμφανιζόμενοι, καὶ ἀπέρχονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν. Ὅ,τι οἱ ἱεροφύμοι γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως, δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ τὸ ὁμολογήσωσιν.

Ἄρθρον 65.

Οἱ κληρικοὶ εἴτε ἀνακρινόμενοι εἴτε δημοσίαν ὑπερεσίαν ἀναλαμβάνοντες, ἀντὶ ὄρκου παρέχουσι τὴν ἐξῆς διαβεβαίωσιν «διαβεβαίουμαι ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνη μου κ. λ. π.» οἱ δὲ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι τὴν «διαβεβαίουμαι ἐπὶ τῇ ἱερωσύνη μου κ. λ. π.». Ἡ οὕτω παρεχομένη διαβεβαίωσις ἔχει τὴν τοῦ κοινοῦ ὄρκου ἰσχὺν καὶ πᾶσα παράβασις πλὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν συνεπάγεται καὶ τὰς ἐπὶ ψευδορκίᾳ καὶ ἐπιπορκίᾳ ποινὰς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καταγεωσσομένης ὑπὸ τῶν λαϊκῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 66.

Πᾶς ἔχων εὐλόγον κατὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς παράπονον διὰ κατάχρησιν ἢ ὑπέρβασιν τῆς ἐξουσίας αὐτῆς ἀναφέρεται πρὸς τὴν προϊσταμένην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 67.

Οἰουδήποτε σκεύους ἐν χρήσει ὄντος ἐν τοῖς Ναοῖς, Τιμίων Στοιχείων, Ἁγίων Λειψάνων, Ἁγίων εἰκόνων καὶ ἐν γένει παντὸς κειμηλίου ἱεροῦ ἢ ἱερατικοῦ ἀμφιβίων ἐκθεσεὶ πρὸς πώλησιν ἢ κατάσχεσιν πρὸς πληρωμὴν χρέους ἱερατικοῦ ἢ Δημοσίου, ἀπαγορεύεται. Ὁσαύτως ἀπαγορεύεται ἢ κατὰ τρόπον ἀνευλαβῆ καὶ ἐν τόπῳ ἀνοικίῳ πώλησις τῶν προοριζομένων εἰς τὴν θείαν λατρίαν ἀρτιφορημάτων. Ὁ ἐν γνώσει τῆς ἱερότητος τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἱεροῦ πράγματος ἐκθέτων αὐτὸ πρὸς πώλησιν ἢ προβαίνων εἰς κατάσχεσιν αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως δύο ἕως ἑξ

μηγών Ἐὶν τι τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων μεταμορφώσῃ εἰς Μουσεῖον ἄνευ κανονικῆς ἀδείας τοῦ Μητροπολίτου, δικαιούται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ νὰ ἀπιαιτήσῃ παρὰ τῆς πολιτικῆς τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ, ὁποῦθεν ἐλήφθη.

* Ἀρθρον 68.

Ἡ θέσις πάντων τῶν ἑπαλληλίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Ἐπισκόπων εἶναι συντάξιμος, ἡ δὲ συντάξις αὐτῶν καταβιάσεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Τιμείου.

* Ἀρθρον 69.

Οἱ Μητροπολίται προτείνουν τὸν διορισμὸν καὶ τὴν μετάθεσιν τῶν ἱεροκηρύκων εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δ. Ἱερ. Συνόδου διὰ τὴν περαιτέρω παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐνέργειαν.

* Ἀρθρον 70

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπασι ἐκδοθησομένου καὶ μετὰ γνώμην τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα διατάξεις τοῦ παρόντος, οὗ ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, καταργουμένης πάσης ἐναντίας διατάξεως.

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1924—1925

Ἐν συνεδρίῳ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς συγκροτηθεῖσα τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἐν τῷ Θεολογικῷ τοῦ Πανεπιστημίου Σπουδαστηρίῳ, ὁ Προκοσμητὼρ αὐτῆς κ. Γρηγόριος Παπαμιχαὴλ ἐκτελῶν διάταξιν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Νόμου, ἀνεσκόπησεν ἐν λογοδοσίᾳ τὰ ἐπὶ τῆς κοσμητείας αὐτοῦ πεπραγμένα, προεδρεύοντος μὲν τοῦ Κοσμητῶρος τοῦ ἔτους τούτου κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, παρισταμένων δὲ τοῦ Πρωτάνεως κ. Σ. Μενάρδου, τοῦ ἐπιτίμου Καθηγητοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσοστόμου, τῶν ἐμοτίμων Καθηγητῶν κ. κ. Ζ. Ρώση καὶ Γ. Μεσολωρᾶ, καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Σχολῆς.

Ἐν πρώτοις ὁ ὁμιλητὴς ἐσημείωσε τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀξίησιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς δι' ἐνὸς τακτικοῦ Καθηγητοῦ (τῆς Γεν. Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας), τοῦ κ. Βασ. Στεφανίδου, ἐνὸς ἐκτάκτου (τῆς Ἑκκληστ. Ἀρχαιολογίας καὶ τῆς Παλαιολογίας) τοῦ κ. Γ. Σατηρίου, καὶ διὰ δύο ὑφηγητῶν, τῶν κ. κ. Β. Ἀντωνιάδου καὶ Π. Μικρασιώτου. Ἐν συνεφεῖρ δὲ πρὸς τὸ αὐτὸ ἀνέφερε τὰ τῆς γενουμένης παρὶ λήγον τῷ ἔτος προκηρύξεως πρὸς πλήρωσιν δύο ἐπικενῶν ἐδρῶν: τῆς Ἐκπαγωγῆς καὶ Ἐρμηνείας τῆς ΚΔ (τακτικῆς), καὶ τῆς Βιβλικῆς Ἱστορίας (ἐκτάκτου). Μαθηματικὰ τινὰ τῆς πρακτικῆς Θεολογίας εὐηρεσθήθη νὰ διδάξῃ καὶ ὁ ἐκ τῶν ἐμοτίμων Καθηγητῶν κ. Ι. Μεσο-

λωρᾶς, «ὕπομνήτας εἰς τοὺς φοιτητὰς ζωηρὰς διδασκαλίας πρόσφατον παρελθόν». Ἡ Σχολὴ, χαίρουσα ἐπὶ τῇ ἀκμῇ τῆς υγιείας τῶν σεβαστῶν συναδέλφων, ἀλλ' ἅμα καὶ παλαιῶν διδακτικῶν πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, κ. κ. Ρώση καὶ Μεσολωρᾶ, σφόδρα ἐθλίβη ὅτι κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐστέρηθη τοῦ ἀειμνήστου Γ. Δέρδου.

Φοιτηταὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν 100, ὁ ὅλος δ' ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολ. Σχολῆς ἀνήρχετο εἰς 204, ὧν 4 φοιτήτριαι. Ἡ τὸ πρῶτον ἐγγραφὴ φοιτητῶν εἰς τὴν Θεολογίαν δικαίως ἐχαρκτηρίσθη ὡς «εὐρύανον σημεῖον τῶν νῦν καιρῶν» καὶ «πρωτοφανὲς γεγονός ἐπὶ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς». Τμηματικὰς ἐξετάσεις ὑπέστησαν 97 φοιτηταὶ καὶ 4 φοιτήτριαι, πτυχιακὰς δὲ 38, καὶ ἐπαναληπτικὰς 12. Ἐκ τῶν ὑποστάντων τὰς τμηματικὰς ὁ ἠριστεύσαν ἐν ἅπασιν τοῖς μαθήμασι, 21 εἰς τὰ ἡμισί, 32 δὲ φοιτηταὶ καὶ 1 φοιτήτρια παραπέμφθησαν εἰς ἐπαναληπτικὴν ἐξέτασιν.

Ἐκ τῶν τυχόντων δὲ τοῦ πτυχίου 3 μὲν ἔλαβον τὸν βαθμὸν ἀριστα, 13 δὲ λίαν καλῶς καὶ 11 καλῶς ἀπερρίφθησαν 11. Ὑπήρξαν τελειόφοιτοι προσελθόντες εἰς ἐξετάσεις δις, καὶ τρίς, καὶ τετράκις, τσαυτάκις ἀπορριφθέντες. Οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐγγραφέντες εἰς τὴν Θεολ. Σχολὴν ἐσημείωσαν τὸν μέγιστον ἀριθμὸν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη.

Ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Θεολογ. Σπουδαστηρίου Καθηγητοῦ κ. Ν. Παπαγιαννοπούλου καὶ τῆ συνεργασίᾳ τῶν Καθηγητῶν κ. κ. Κ. Δουδουνιώτου καὶ Δ. Μπαλάνου ὑπὸ τοῦ διδικοφύλακος αὐτοῦ, μετὰ ζήλου ἐργασθέντος, ἀνακατατάχθησαν πάντα τὰ βιβλία τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Σπουδαστηρίου κατ' ἐπιστημονικὸν σύστημα, καὶ ἐδελτιοποιήθησαν κατὰ τε ἀλφάβ. τάξιν καὶ καθ' ὄλην. Μέρημα συντόμως καταδληθεῖσα πρὸς πρόσληψιν καὶ φοιτητῶν τῆς Θεολογίας εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀκαδημαϊκὸν Οἰκοτροφεῖον δὲν ἐτελεσφόρησε διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τῆς Σχολῆς. Εἰς πολλὰς καὶ μεγάλας δυσχερείας προσέχρυσαν καὶ αἱ προσπάθειαι πρὸς ἴδρυσιν εἰδικοῦ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογίας Οἰκοτροφείου ὑπὸ τύπον Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου. Συνηγορίᾳ τῆς Σχολῆς ὑπὲρ μεσσοδοτήσεως τῶν καθηγητῶν τῶν ὀρησκευτικῶν μαθημάτων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰσηκούσθη προθύμως καὶ ἐπραγματοποιήθη αὕτη νομοθετικῶς. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ οικονομικῶν καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐπηρέθησαν καὶ εἰς τὴν Θεολ. Σχολὴν λογικαὶ οικονομικαὶ μὴ παραδράπτουσαι οὐσιαστικῶς τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ διδακτικὸν αὐτῆς ἔργον. Συνίστανται δ' αἵτιαι εἰς τὴν ἐπὶ τριετίαν ἀναστολήν τῆς πληρώσεως δύο κενῶν τακτικῶν ἐδρῶν α) τῆς Ἑρμ. τῆς ΚΔ καὶ τῆς Βιβλικῆς Ἐρμηνευτικῆς καὶ Κριτικῆς, καὶ β) τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλήν. Ἐκκλησίας καὶ πασῶν τῶν ἐκτάκτων αὐτοτελῶν, πλὴν τῆς Βιβλικῆς Ἱστορίας, ἧς ἡ διδασκαλίαι τυγχάνει ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐν ταῖς

σχολαίς τοῦ Κράτους διδασκαλίαν τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας. Ἡ Σχολή, παρακληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως ἐξετάσῃ τὰ θέματα τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως συνταχθέντος προγράμματος ἐργασιῶν τῆς σκοποῦμένης νὰ συγκληθῇ κατὰ τὸ ἐνεστώδες ἔτος Οἴκουμ. Συνόδου, ἐγνωμάτευσεν ἠτιολογημένως κατὰ τῆς συγκλήσεως, εἰσήνεγκε δ' ἐξ ἄλλου τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῆς συμβολὴν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 1600ῆς ἐπετηρίδος τῆς Ἀ' ἐν Νικαίᾳ Οἴκουμ. Συνόδου διὰ προκηρύξεως εἰδικῶ ἐπιστημονικοῦ διαγωνίσματος καὶ διὰ πανηγυρικοῦ ἐκφωνηθέντος ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Β. Στεφανίδου κατὰ τὸν ὅπ' αὐτῆς διοργανωθέντα πανηγυρισμὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν τέλει δ' κ. Προκοσμήτωρ σημεῖώσας τὴν ἐκ 10.000 ὄρχ. εἰσφορὰν τῆς ΧΑΝ Θεσσαλονίκης ὑπὲρ τῶν ἀπορωτέρων φοιτητῶν τῆς Σχολῆς, ἦτις πρὸς κατανομὴν αὐτῶν ἤδη προεκήρυξε διαγωνισμόν, ἐτόνισε τὴν ἀγαστὴν μὲν σύμπνοιαν, ἦτις διέπει τὰς ἐργασίας τῆς Σχολῆς, τὴν λελογομένην δ' αὐστηρότητα πρὸς ἀπονομὴν τῶν πτυχίων εἰς τοὺς τελειοφοίτους τῆς.

Ὁ κ. Πρύτανης ἐκφράσας τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ διὰ τὰ ἀκουσθέντα, ἐξῆρε τὴν μεγάλην σημασίαν τῶν θεολογικῶν γνώσεων καὶ τὸ εὐρὸν καὶ ἔντονον διαφέρον, ὑπερ τρέφουσι δι' αὐτὰς οἱ πλείονες τῶν εὐρωπαίων σοφῶν, ἐδήλωσε δ' ὅτι εἶνε πάντοτε πρόθυμος εἰς πληρωσιν οἰασδήποτε ἀνάγκης τῆς Σχολῆς.

Μετὰ τινος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου λόγους σχετικούς πρὸς τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας διελύθη ἡ συνεδρία.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἐπεισόδιον εἰς τὰ ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα προκαλέσαν ἐχθροπραξίας μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων καὶ ἀπειλήσαν οὕτως ἢ ἄλλως τὴν ἐν τοῖς Βαλκανίοις εἰρήνην ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ συγκληθῇ ἐν ἀκαρεῖ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ἀμέσως τὰς θελήσεις του εἰς τοὺς διαμαχομένους. Δὲν γνωρίζομεν ἂν αἱ τελικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου θὰ ἦνε ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἢ κατ' αὐτῆς, δὲν εἶνε δ' αὐτὸ, τὸ ὅποσον ταύτην τὴν στιγμὴν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἡ ἔννοια τῆς παρατηρήσεως ἡμῶν ταύτης εἶνε ἂν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν τοῦτον τὸν τρόπον τῆς διαγωγῆς τῆς θὰ ἔχη ὡς γνώμονα τῆς καθ' ὅλου δράσεώς της ἀπαράβατον, ὃ ἔστιν, ἀναλυτικώτερον, ἂν, προκειμένης διενέξεως καὶ μεταξὺ κρατῶν, ὧν τὸ μὲν εἶνε δύναμις μικρά, τὸ δὲ Μεγάλη Δύναμις, θὰ ἐνεργῇ κατὰ κανόνα μεθ' ὅσης ἐτοιμότητος, ταχύτητος, αὐστηρότητος καὶ ἀκαμψίας κατὰ τὸ ἑλληνοβουλγαρικὸν ἐπεισόδιον. Ὑπάρχει, δυστυχῶς, λόγος διὰ τὴν διατύπωσιν τῆς προκύψας ἐκ νωποῦ παρελθόντος πολὺ πικροῦ διὰ

τὴν Ἑλλάδα καὶ πολλὴν ἀπαισιοδοξίαν γεννήσαντος εἰς τὰ μικρὰ ἔθνη,

§ § Τί δὲ νὰ εἰπωμεν διὰ μυριοστὴν πλέον φορὰν περὶ τῆς μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων ἀνηλίκων ἑλληνοπαίδων προπαγάνδας τῶν κατολίκων; Εἶνε πραγματικῶς ἀπορίας ἄξιον πῶς ἄνθρωποι μετερχόμενοι τὸν διδασκαλον, δ' ἴλα δὴ ὅπως δίποτε σοβαροὶ καὶ ὀφείλοντες σεβασμὸν πρὸς τὰς συνειδήσεις καὶ πρὸς αὐτὸν ἔτι τὸν ἑαυτῶν των, γίνονται τόσο μικροπρεπεῖς, ὥστε νὰ προσπαθοῦν νὰ κερδίσουν τάχα τὴν ψυχὴν τῶν ἀνηλίκων μικρῶν ὀρθοδόξων, τὰ ὅποια τοῖς ἐνεπιστεύθησαν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, διὰ μέσων τόσο εὐτελῶν, γελοίων καὶ ἀναξιοπρεπῶν: οἱ ὀσιώτατοι διδάσκαλοι τοῦ Λεοντείου Λυκείου διανέμουν καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν μαθητῶν των ὀρθοδόξους τὰ εἰκονίδια τῆς λατικῆς λατρείας καὶ ἔντυπα μικροσκοπικὰ περιέχοντα βίους ἀγίων τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑποβλητικώτατα ἐκ τῶν βίων τούτων μυστικοπαθῆ διδάγματα. Οὐδέποτε ὀρθόδοξος καὶ, φανταζόμεθα, οἷοσδήποτε στοιχειώδους ἀνατροφῆς ἄνθρωπος εἰς οἷοσδήποτε ἀνήκων θρησκευμα, θὰ κατεδίχετο νὰ ὑποβιβάσῃ ἑαυτὸν μέχρι τοῦ ἀνάνδρου τούτου ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς θρησκευτικοῦ ἐκβιασμοῦ, οὐδὲ θὰ ἐνόμιζε κέρδος σοβαρὸν τὸ ὅτι ἐμοίρασεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα τοιαῦτα ἔντυπα εἰς παιδία μικρὰ, εἰς ἄλλο θρησκευτικὸν ἀνήκοντα δόγμα. Εἶνε ἀνάξιοι ὑπολήψεως οἱ τὸν μικροπρεπέστατον τούτον ἀσκοῦντες ἐπὶ τῶν ὀρθοδόξων τέκνων ἐκβιασμόν, λυπούμεθα δὲ ὅτι τοιοῦτοι διδάσκαλοι, τόσο ὑπόουλως καταδολιευόμενοι τοὺς ἀπαγορεύοντας τὸν θρησκευτικὸν προσηλυτισμὸν ἐν τῷ ἑλληνικῷ κράτει νόμους, εἶνε ἀνεκτοὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ Πολιτείᾳ, ἔτι δὲ περισσότερον θλιβόμεθα, ὅτι καὶ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες γονεῖς εἶνε οἱ τροφοδοτοῦντες τὰ ἑτερόδοξα ταῦτα σχολεῖα, πληρώνοντες διὰ νὰ διαστρεβλώσιν οἱ λατῖνοι πατέρες τὴν ὀρθόδοξον τῶν τέκνων των συνείδησιν.

§ § Εἶνε ἐξαιρετικῶς εὐχάριστοι αἱ ἀνακοινώσεις, εἰς ἃς προέβη ἐκθέτων τὰ κατὰ τὸ ἔτος τῆς Κοσμητείας του πεπραγμένα ὁ προκοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου. Αἱ τάξεις τῶν φοιτηκῶν τῆς Θεολογίας ὁλονὲν περισσότερον πυκνοῦνται. Τὸ πρῶτον ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐνεφανίσθησαν ἐπ' ἐσχάτων καὶ φοιτήτριαι τῆς Θεολογίας ἢ Σχολῆς λαμβάνει πρόνοιαν οὐχὶ μόνον περὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ καταρτισμοῦ τῶν φοιτητῶν τῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ διευκολύνσεως τῶν σπουδῶν των δ' Οἰκοτροφείου. Ἴσως δὲ ὡς σπουδαιότερον πάντων δύναται νὰ λογισθῇ ἡ αὐστηρότης, ἣν ἀσκεῖ εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ δὴ τὰς πτυχιακάς, διότι πᾶσα ἄτοπος ἐπιείκεια θὰ ἐνί-

σχευε τὸ κύμα τῆς ἀμαθείας, τὸ ὅποσον μετ' ἄλλων ἀνεπιθυμήτων κυμάτων ἠπλώθη ἐπὶ τὴν ἑλληνικὴν κοινω- νίαν. Περὶ πάντων τούτων ἐνδιαφέρεται ἐξ ἴσου καὶ ἡ Ἐκκλησία, διὰ τοῦτο δὲ καὶ κατ' αὐτὰς ἡ Ἱ. Σύνο- δος ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπὸ τῆς Θεολ. Σχολῆς γενομένης ὑπομνήσεως τῆς παλαιότερας ἀποφάσεως, τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας περὶ ἰδρύσεως τοῦ διὰ τοὺς θεολόγους φοιτητῆς Ὀλοτροφείου, ἐπανήλθεν εἰς τὸ ζήτημα ζω- ροτερον, ἐξετάζεται δὲ μετ' ἐνδιαφέροντος τοῦτο ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνε- δρίαν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν. Ὁ Μακ. Πρόε- δρος καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Γυθείου, Ἀργολί- δος, Κορινθίας καὶ Κυθήρων ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Τὴν προτεραίαν ὁ Μακ. Πρόεδρος μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου ἐπεσκέφθη τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστι- κῶν. Ὅτε Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ Ὑπουργὸς παρέσχον διαβεβαιώσεις περὶ ἄλλων τε καὶ περὶ ταχείας ἐκδό- σεως τοῦ περὶ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου καὶ τοῦ Ἑνοριακοῦ Κλήρου Ν. Διατάγματος.

— Ἠοξάτο κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τῶν ἐργα- σιῶν αὐτῆς ἢ ἐν Πειραιεὶ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀσυ- λον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος», κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἐν Ἀθήναις «Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου», Ἐπαγ- γελματικὴ Σχολὴ θηλέων χάριν τῶν ὄρφανῶν καὶ ἀπόρων κορασιῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν τῆς ἠθικῆς μορφώσεως καὶ τοῦ ἐφοδιασμοῦ διὰ προσοδοφόρου ἐπαγγέλματος, πρὸς ἐξασφάλισιν πόρων τῆς ζωῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ Ἀσυ- λον θὰ περιέχῃ πλήρη ἐξατάξιον Σχολὴν, θὰ διδά- σκωνται δ' ἐν αὐτῷ διάφορα ἐπαγγέλματα οὕτως ὥστε αἱ ἕξ αὐτοῦ ἀποφοιτῶσαι ἐκτὸς τῶν γραμμάτων νὰ γνωρίζωσι καὶ ἐργασίαν τινὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πόρων τῆς ζωῆς. Αἱ τρόφιμοι τοῦ Ἀσύλου θὰ παρα- μένωσιν ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν ἐν τῷ σχολείῳ διδα- σκόμεναι, διατῶμεναι καὶ ἐργαζόμεναι, ἀναλόγως δὲ τῶν πόρων τοῦ ἰδρύματος θὰ λαμβάνωσι τὴν ἐνδυμα- σίαν καὶ τὴν ὑπόδησίν των. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των θὰ φροντίξῃ τὸ Ἀσυλον περὶ τῆς περαιτέρω μορφώσεως καὶ τῆς ἐξασφάλισεως εἰς αὐτὰς ἐργασίας, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς των ἐν γένει. Τὸ Ἀσυλον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος θ' ἀποτελέσῃ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον ὑπὸ τύπον Σωματείου, οὗτινος τὰ μέλη θὰ συγκροτῶσιν ἐτησίως συνελεύσεις καὶ θὰ πα- ρακολουθῶσι τὴν πορείαν τοῦ ἰδρύματος, θὰ διαικῆ-

ται δὲ ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκ Κυριῶν καὶ Δε- σποινίδων τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρ- χιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου θὰ ἐκ- λέγηται ἡ Ἐφορεία τοῦ Ἀσύλου ὡς ἐκτελεστικὴ καὶ ἐποπτικὴ Ἀρχή, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Ἀντιπροέδρου, τῆς εἰδικῆς Ἐπόπτιδος, τῆς Ταμείου, τῆς Γραμματέως καὶ δύο Συμβούλων. Τὸ πρῶτον Διοικητικὸν Συμ- βούλιον καὶ τὴν πρώτην Ἐφορείαν διώρισεν ἤδη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Πόροι τοῦ ἰδρύματος. α') Ἐπιχορη- γήσεις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Δήμου Πειραιῶς. β') Συνδρομαὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν Πειραιῶς δι' εἰδικῶν πιστώσεων. γ') Συνδρομαὶ τῶν φιλοπτῶχων Ταμείων Πειραιῶς ἢ καταβολαὶ τρο- φείων δι' ὠρισμένας ὑποτρόφους. δ') Συνδρομαὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἀσύλου ἢ καταβολαὶ τῶν τροφείων ὑπο- τρόφων. ε') Πᾶς ἕτερος πόρος ὃν ἤθελε σκεφθῆ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Εἰδικὸς Ὁργανισμὸς θὰ κα- νονίσῃ τὰς λεπτομερείας τῆς διοικήσεως καὶ τῆς λει- τουργίας τοῦ Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

— Τῇ 14 Ὀκτωβρίου ἐν τῇ ἐν Λέσβῳ ἐρεῶ καὶ ἱ- στορικῇ μονῇ τοῦ Λειμῶνος πανηγυρικῶς ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τοῦ κίτορος αὐτῆς ἐρεῶς Ἰγνατίου Ἀγα- λιανοῦ (1492-1568), πρὸ τεσσάρων αἰῶνων ἀνεγεί- ραντος τὴν ἐν λόγῳ μονὴν καὶ δι' αὐτῆς τὰ μέγιστα τοὺς κατοίκους τῆς νήσου εὐεργετήσαντος. Τὴν πα- νηγυρικὴν λειτουργίαν ἐτέλεσαν οἱ Σεβ. Μητροπολί- ται Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος καὶ Μηθύμνης κ. Διονύ- σιος ἐν μεγάλῃ φιλεόρτων συρροῇ.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀνέλαβεν ἀπὸ τῆς χθὲς ὁ κ. Ρ. Λιβαθινόπουλος, ὅστις σήμε- ρον ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. Πρόεδρον τῆς Ἱερῶς Συ- νόδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν τούρκων κατάσχεσιν τῆς ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἠγγέλθη ἐσχάτως ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἀγκίρας ἐξή- τησε τὴν κατάσχεσιν καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐν τῇ ὁποία προτίθεται νὰ ἐγκαταστήσῃ σχολὴν ναυτικοῦ μηχανικοῦ.

— Κατὰ τὴν «Τζουμχουριετ» Κ|πόλεως εἰς τὰ Ἑλλη- νικὰ σχολεῖα τῆς Κ|πόλεως θὰ διδασκῶσιν ἐφέτος τὰ τουρκικὰ εἰς 14 ὥρας καθ' ἐβδομάδα, οἱ δὲ Τούρκοι διδάσκαλοι θὰ διδάξωσι καὶ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν Γε- ωγραφίαν εἰς τοὺς ἑλληνοπαίδας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΑΒΕΑΝΑΡΕΙΑΣ

Συνήλθεν ἡ Ἱ. Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου ἐπα- νελημιμένως εἰς σύσκεψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς πατριαρχικῆς ἐκλογῆς καὶ ἄλλων ζητημάτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Περὶ ἀρχόμενον τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐν

Μόσχα, καθ' ἃ προαναγγείλαμεν, συνεκλήθη ὑπὸ τῆς «Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ῥωσ. Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» Μεγάλη τοπικὴ πανρωσικὴ Σύνοδος, ἧς μετέσχον 70 ἐπίσκοποι, 50 ἄλλοι κληρικοὶ καὶ 100 λαϊκοί. Μετ' ἀποφασίαν κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν περὶ ἐκφράσεως εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Σοβιετικὴν ἔξουσίαν διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν πρὸς σύγκλησιν τῆς Συνόδου ἄδειαν, ἀνεγνώσθη δὴλώσις τῆς Συνόδου ὅτι ἡ Σοβιετικὴ ἔξουσία εἶναι νόμιμος. Ἀπεφασίσθη νὰ ἐκφρασθῇ χαιρετισμὸς πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ἀρχὴν, μετ' ἀκρόασιν δὲ χαιρετισμοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου πρὸς τὴν Σύνοδον ἀπεφασίσθη νὰ ἐκλεγῇ οὗτος ἐλίτιμος πρόεδρος αὐτῆς. Ἡ Σύνοδος κατὰ τὰς ἐπὶ ἑξαήμερον διαρκεσάσας συνεδρίας αὐτῆς συνεζήτησε περὶ τοῦ συγχρόνου ρεύματος τῆς ἀθείας, ἐξεφράσθη ὑπὲρ τοῦ συνοδικοῦ συστήματος, καὶ διεπίστωσε τὸ ἀδύνατον τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς συμφιλίωσης μετὰ τῶν τυχοῦντων. Ἡ περὶ ἀποδοκιμασίας τοῦ πατριαρχικοῦ θεσμοῦ ἀποφασίς ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἐπειδὴ ἡ τε ἱστορία καὶ οἱ κανόνες μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς πατριαρχείας δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, ἀλλὰ καιρικὸν καὶ περιστατικὸν ἀπλῶς φερόμενον, ὅπερ ἡ πρόσφατος πείρα ἀπέδειξε τὰ μέγιστα ἐπικίνδυνον εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν βίον, διὰ τοῦτο ἡ Τοπικὴ Σύνοδος ἐπικυροῦσα τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου τοῦ 1923 περὶ καταργήσεως τοῦ Πατριαρχείου θεωρεῖ τὸν τύπον τῆς πατριαρχικῆς διοικήσεως οὐχὶ ὠφέλιμον εἰς τὸ ἀγαθὸν τῆς Ἐκκλησίας».

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βαρσοβίας ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος πάσης Πολωνίας κ. Διονύσιος θὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς λοιποὺς Προέδρους τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

BIBLIA

Χρυσοστέμου Παπαδοπούλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τὸ ζήτημα περὶ τοῦ κύρους τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1925. — Ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ, τὸ πρῶτον δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Νέα Σιών» Ἱεροσολύμων, ἐξετάζεται τὸ περιλάλητον ζήτημα τοῦ κύρους τῶν ἀγγλ. χειροτονιῶν πρῶτον μὲν κατὰ τὴν ἐν τῇ Λατινικῇ, δευτέρον δὲ κατὰ τὴν ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ ἱστορικὴν του ἐξέλιξιν. Ὡς γνωστόν, ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ τὸ ζήτημα ἠρευνήθη καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ ὑπὸ τῶν Ῥώσων θεολόγων. Τελευταίος ἐξέφρασε γνώμην περὶ αὐτοῦ, καὶ δι' εὐνοϊκῆν, ὑπὲρ τοῦ κύρους τῶν ἀγγλ. χειροτονιῶν, ὁ μακαρίτης Π. Κομνηνός, καθηγητῆς τῆς ἐν Νάξῃ Θεολ. Σχολῆς. Ἡ γνώμη αὐτοῦ σπουδαίως συνέβαλεν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, καὶ εἴτα τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Κύπρου, ἀναγνώρισιν τοῦ κύρους, φαίνεται δ' ὅτι διανδέθη ἢ ἀποφασίσθη ἡ καθ' ἑαυτὸν ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, μάλλον θὰ προσχωρήσῃ πρὸς τὴν πράξιν τῶν ἐπι μέρους Ἐκκλησιῶν ταύτων.

ΔΗΜΟΚΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγεμονοσαβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοκκίτης Ἐκκλησίας Διακηρύττει ὅτι ἐπιτίθεται εἰς κλειροδοτικὴν δημοκρασίαν παν πνευματοῦ ἐνοικίαςτικῶς ἐνεργηθητομένην τῇ 15ῃ Νεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέρα Κοριακῆ καὶ ὠ.α 10 12 τῆς μεση. ἑώρας ἐν Λεοκαδί ἐνώπιον τοῦ Σεβ. λαιογράφου Λεοκάδος Δ. Κατωπόδη τὸ Περιβόλιον τῆς Μονῆς εἰς θεσιν Παλαιὰ Οἶ βολόμενοι νὰ συνταγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφίῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1925.

Τὸ Ἡγεμονοσαβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μασούρια κατὰ τὴν ἐπιτίθεται εἰς κλειροδοτικὴν δημοκρασίαν ἐκποιήσεως 500 ὄκται. Σεπτεμβρίου, 40 στατήρες ἀνάστατο καὶ τρεῖς ἄνθρωποι ἐνεργηθησάμενοι τὴν 8ῃ Νοεμβρίου ἔ. ἔ. ἐνώπιον τοῦ Σοβολαιογράφου Φαλαίστας σχετικῆς πληροφορίας παρέχοντας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Μπεδρα τῇ 2 8βρίου 1925

Τὸ Ἡγεμονοσαβούλιον τῆς ἐν Φινεῶν Ἱερᾶς Μονῆς κ. ὁ ἄγιος Γεώργιος. Διακηρύττει ὅτι τὴν 13ην τοῦ μηνὸς Νεβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κοριακῆν καὶ ὄραν 2ην 3ην π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοκρασιῶν τόπῳ τοῦ γωρεῖο Γλοῦρας καὶ ἐνώπιον τοῦ Σεβ. λαιογράφου Φινεῶν Ἐδωρ. Φύδρα ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐπιτίθεται εἰς κλειροδοτικὴν δημοκρασίαν ἐκποιήσεως ἐπιτάσσεται (700) ὁμάδας ἀναστάσεως ἐδρισκόμενος εἰς τὰς ἀκρότητας τῆς Μονῆς κατὰ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν. Εἰς πρώτην προσφορὴν ὀρίζομεν δραχμὰς (2) κατ' ὁ ἄ. Μονῆ, Φινεῶν τῇ 10 8βρίου 1925,

Τὸ Ἡγεμονοσαβούλιον τῆς ἐν Λεοκαδί Ἱερᾶς Μονῆς Φινεῶν κλειροδοτικῆς δημοκρασίας ἐκποιήσεως ἐνεργηθησάμενην κατὰ τὴν 8ην Νεβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κοριακῆν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12 ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοκρασιῶν ἐν Λεοκαδί ἐνώπιον τοῦ Σεβ. λαιογράφου Δ. Κατωπόδη ὁ ἐφεστίνος ἐλαιόκαρπος τῶν μὴ ἀρτοληπτικῶν ἐλαιοσιτισίων τῆς Μονῆς Φινεῶν κλειροδοτικῆς. Οἱ βολόμενοι νὰ συνταγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφίῳ τῆς Μονῆς Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Φινεῶν κλειροδοτικῆς τῇ 21|10|25

Τὸ Ἡγεμονοσαβούλιον τῆς ἐν Ἑλασσῶνι Ἱερᾶς Μονῆς Ὀλομπατίστης Διακηρύττει ὅτι ἐπιτίθεται εἰς κλειροδοτικὴν δημοκρασίαν ἐκποιήσεως ἐν θεσιν Κιόσκια τῆς Ἑλασσῶνος κλειροδοτικῶς ὁδρόμους τῆς Μονῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κουτσόμυλος» συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως ἐδρισκόμενης εἰς τὸ Γραφίον τῆς Μονῆς. Ἡ δημοκρασία ἐνεργηθησάμενη τὴν 23ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1925 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὠ.α 10 12 π. μ. ἐν Ἑλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοκρασιῶν τόπῳ. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὀλομπατίστη τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1925

Τὸ Ἡγεμονοσαβούλιον τῆς ἐν Παρ.σσῶνι Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἠλίου, διακηρύττει ὅτι ἐπιτίθεται εἰς ἐξαιρετικὴν ἐνοικίαςτικὴν τὸ ἀπρόσμημα τῆς Μονῆς «Καράρα» κλειροδοτικῶς ἐν τῇ ἐκποιήσεως τῆς Κοινοτικῆς Χριστοῦ, ἐνεργηθησάμενην τῇ 8ῃ ἐλευσισμένῳ μηνὸς Νοεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέρα Κοριακῆ καὶ ὠ.α 10 12 π. μ. ἐν Χριστῷ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου σεβολαιογράφου καὶ

ένος μέλους του ήγουμενοσυμβουλίου. Οι δουλόμενοι να συναγωνισθώσι δύνανται να λάβωσιν γνώσιν των όρων της διακηρύξεως εν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Πρωψήτου Ἡλίου τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1925.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαλεσσίνης διακηρύττει ὅτι, ἐκτιθεῖται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικίσεως τὴν χορτονομήν τοῦ Λεβαδίου τῆς Μονῆς Δίνδρι καὶ Μαργκλαί ἐνεργηθησομένην ἐν Ἀταλάντῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 8ην Νοεμβρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κοριακὴν ἀπὸ τῆς 9-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀττάλινης Ἀπ. Νι.δρ διὰ μίαν ἐξέσκειαν. Οἱ δουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν τῶν όρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Μαλεσσίνης τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1925.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐρμιόνη Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀναργύρων προκηρύσσει, ὅτι ἐκτιθεῖται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 7ῃ μηνὸς Νοεμβρίου ἑ. ἔ. ἡμέρα Σαββάτου καὶ ὥρα 10—12 μ. ἐν Ἐρμιόνη, ἐνώπιον τοῦ οἰκείου συμβολαιογράφου ὀδοντοκόμστου ἐφειτινὸς ἐλαιόκαρπος ἀπάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἐρμιόνης καμμένων ἐλαιοδένδρων τῆς Μονῆς πλην τῶν ἐν τῇ θέσει Μορζάτη. Οἱ δουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν τῶν όρων τῆς δημοπρασίας ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἐρμιόνη τῇ 13ῃ 8)βρίου 1925

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐρμιόνη Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀναργύρων προκηρύσσει, ὅτι ἐκτιθεῖται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 6ῃ μηνὸς Νοεμβρίου ἑ. ἔ. ἡμέρα Παρασκευῆ καὶ ὥρα 10—12π. ἐν Κοιλάδι, ἐνώπιον τοῦ οἰκείου συμβολαιογράφου ὀδοντοκόμστου ἐλαιόκαρπος πάντων τῶν ἐν τῇ κοινότητι Κοιλάδος ἐλαιοδένδρων τῆς Μονῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἀρκετῶ ἀετῆς καμμένων. Οἱ δουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν τῶν όρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἐρμιόνη τῇ 16ῃ 8)βρίου 1925.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Μοῦρας διακηρύττει, ὅτι ἐκτιθεῖται εἰς πλειοδοτικὴν ἐκποιήσεως δημοπρασίας ἐνεργηθησομένην τὴν 15 Ν)βρίου ἑ. ἔ. ἐν Ἀσωναρίῳ ἡμέραν Κοριακὴν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φιλιάσας τὰ εἰς τὰς θέσεις 1) Γουλι ἢ Μουρητὰ 2) Τριανταῖο 3) Ποσειάν κα 4) Τρεῖς Κηροῦς 5) οἰκόπεδον πίσω χώρα 6) Κροτοφαρνα 7) Καραχόντα 8) Παρόας ρεδια 9) Γεωνη ἁλώνη 10) Βαχλάκι 11) Βαχλάκι ἢ κατὰ τὴν 12) Κεττρι ἁλώνι 13) Στουρνιάτα 14) Μοσάτι 15) Βιρονά. 16) οἰκόπεδον ἐν Σουλαρίῳ 17) Ἀγιοδημητριάδα 18) Σουλι ἢ Γελαδόφινος 19) Πωλημπέλα 20) Γελοροδόα 21) Λακοῦλια 22) Γάβρο 23) κηπον ἐν Μοῦρα 24) Προφήτης Ἡλίας 25) Κατσικέλι 26) Κλαματζεῖκο 27) Μολέλακα 28) ὀδοντοκόμστου 29) Αἰγάδες ἢ Ἀπότσια 30) Ἀγος Γεώργιος 31) Σερρακιλάδι 32) Μορπίσα 33) Τριχίτσι 34) Κεράμινα 35) Μορζακιά 36) ἄμπελον (Βασιλέ) 36) ἕτερον ἄλλο εἰς Κεράμινα 37) ὀδοντοκόμστου Ταρατσό. Σχετικὰ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὴν Μοῦραν Μοῦρα. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Μοῦρα τῇ 2 8)βρίου 1925.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὀσίου Λαοῦ νὰ προκηρύσσει ὅτι ἐκτιθεῖται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονετηρὸς ἐνοικίσεως, ἐνεργηθησομένην ἐν Λεβαδί τῇ 8ῃ Νοεμβρίου ἡμέραν Κοριακὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Γεωργίου Δόρτη, οἱ ἐν Ἱεραίμυχα ἀγροὶ τῆς Μονῆς ταύτης οἱ συναγωνισθῆσιν δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν τῶν όρων ἐν τῷ Γραφείῳ Μονῆς. Ἐν τῇ Μονῇ 12 8)βρίου 1925.

Ὁ Ἡγουμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Σιαμαῶν καὶ προσφώνος πρόεδρος τοῦ Συντακτικῶς ἐκμεταλλώσεως τοῦ συνιδιοκτητοῦ δάσους Καλογριανῆς, δηλοποιεῖ ὅτι ἐκτιθεῖται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Καλαμακά τὴν 1ην 8ην καὶ 15ην Νοεμβρίου 1915, τὸ δικαίωμα ὀλοτομίας καὶ κτετακτοῆς α) 32.500 διαδων ξυλινθράκων κα 325 ἀναλογόντων τῇ ἄνω Ἱερᾷ Μονῇ καὶ β) ἑτέρων 325000. δακτ. ξυλινθράκων καὶ 325 ζυγίων καυτοξόλων ἐκ τοῦ αὐτοῦ δάσους ὁδὸ τῶς ὄρους καὶ ὀδοχρεώσεως τῆς τακτοῦ ὀλοτομίας. Πρῶτη προσφορά ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν λεπτῶν 30. κατ' ὀδοντοκόμστου καὶ δραχ. 2 κατὰ ζυγίων καυτοξόλων. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Σιαμαῶν τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1925.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γεροντος διακηρύττει ὅτι ἐκτιθεῖται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησης ἐξήκοντα (60) κοιλῶν μεθιθίων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐφειτινῆς παραγωγῆς συμφώνως μὲ τὸς ὄρους συγγραφῆς ὀδοχρεώσεων ἢ ἀντίγραφῃ κατατεθεινομένη εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Νομαρχίας Εἰσβολίας τῆς Κοινοτήτος Λίμνης καὶ τῆς Μονῆς. Πρῶτη προσφορά ὀρίζεται εἰς δραχμάς ἑκατὸν κατὰ κοιλόν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Λίμνης Μ. Χιτῆλ Δ. Δίρα ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐν Λίμνη τὴν 5ῃ Νοεμβρίου Ε. Ε. ἡμέραν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρις μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκὸν ὀλοτομίας λόγου ἢ μειζονος προσφοράς μετὰ τὴν ἐνεργείαν αὐτῆς θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὐτὴ κατ' ἐλάχιστην ἐφειτῆς Κοριακὴν ἐπὶ τῇ θέσει νέας διακηρύξεως τοιοκολλομένης ἐν Ἀμνη πρὸ τριῶν ἡμερῶν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Γεροντος τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κρεμαστῆς διακηρύττει ὅτι, ἐκτιθεῖται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ δελετηρὸς ἐνοικίσεως ἐπὶ μετρηταῖς τοῦ ἐν τῇ θέσει «Χρόνι Ἀίλου» ὄριον τῆς κοινότητος Λετζίε τέως δήμου Ὡλένης καμμένου ἄρου τῆς Μονῆς ἐκ σερραμάτων ὡς ἔγγραφα ὀδοχρεώσεως (80) τὴν 1 Νοεμβρίου ἢ ἐν ἀναβολῇ τὴν 8 Νοεμβρίου ἑ. ἔ., ἡμέραν Κοριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Κρικουλίῳ. Ἔρα τοῦ τέως δήμου Ὀλομπίων καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ὀλομπίων Δημοσθένους Κετσίκα κατὰ τοὺς ὄρους συγγραφῆς τοῦ; κατατεθειμένου εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς. ἔστινος δὲ ἀντι νὰ λάβῃ γνώσιν ὁ δουλόμενος νὰ συναγωνισθῇ προτερῶς ἐν εἰσδήσει ὥρα πρὸς τὴν Μοῦραν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Κρεμαστῆς τῇ 7 Ὀκτωβρ. 1925.